

saasom Troppesamlinger. De militære Læger er forpligtede til at afgive de i Lovens §§ 13 og 24 ommeldte Indberetninger til vedkommende civile Embedslæge.

§ 37.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1915 og gælder ikke for Færøerne.

Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Marts 1900, jfr. Lov om Forlængelse af denne Lov af 19. December 1911, ophæves.

Bemærkninger til Lovforslaget.

Ifølge § 29, 2det Stykke, i Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Marts 1900, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved Lov om Forlængelse af denne Lov af 19. December 1911, skal Loven forelægges Rigsdagen til Revision inden den 1. Januar 1915. Til Opfyldelse af denne Bestemmelse forelægges nærværende Lovforslag.

Det erkendes vistnok fra alle Sider, at de Love, der har været gældende om dette Æmne, nemlig Loven af 20. April 1888, der efter sit Indhold bortfaldt den 1. April 1893, medmindre en Fristforlængelse forinden gaves, og de to senere Love, hvorved dens Bestemmelser dels blev udvidede dels fik forlænget Gyldighed, nemlig Lovene af 30. Marts 1892 og den ovennævnte Lov af 31. Marts 1900, har virket særdeles godt og haft deres store Andel i, at Riget i de senere Aar er blevet forskaanet for større Epidemier. Som anført i Bemærkningerne til det Rigsdagens ordentlige Samling 1909—10 forelagte Forslag til Lov om Forlængelse af Loven af 1900 — Rigsdagstidende 1909—10 Tillæg A. Spalterne 2093—94 — har Sundhedsstyrelsen og Landets Embedslæger i det hele udtalt deres Tilfredshed med Loven, og som Udslag af den samme Opfattelse maa det betragtes, at Lovens Revisionsfrist baade ved Loven af 10. December 1909 og den nævnte Lov af 19. December 1911 er blevet forlænget.

Justitsministeriet har ikke ment ved denne Revision at burde indskrænke sig til at indarbejde Loven om Embedslægevæse-

nets Ordning af 21. April 1914 og at foreslaa de nedenfor ved de enkelte Paragraffer nærmere anførte, for Loven som Helhed mindre betydende Ændringer; men Lovens hele Affattelse er gennemgaaet under Hensyn til de gennem Tiderne fremkomne Tvivlsmaal. Det er derved forsøgt dels at give de i den nugældende Lov noget uoverskuelige Bestemmelser, f. Eks. §§ 1 og 2, en mere tilgængelig Form, og dels at fastholde det systematiske Princip i Lovens Affattelse, at dens 4 Afsnit omhandler henholdsvis 1) Myndighederne, 2) Regler for offentlig Behandling, 3) Regler for anden Sygdomsbehandling, og 4) de fælles Administrationsregler; særlig paa dette sidste Punkt er den gældende Lov inkonsekvent, idet § 2, 1ste—5te Stykke, §§ 3 og 4 og delvis §§ 5, 8 og 9 vedrører offentlig Behandling, hvorom Reglerne ellers findes i 2det Afsnit, medens den i 2det Afsnit staaende § 20 ogsaa gælder uden for offentlig Behandling. Til Lettelse ved Sammenligning mellem Loven og Forslaget findes nedenfor som Bilag 1 en Henvisningsliste.

Om de reelle Ændringer, der som anført kun berører Enkeltheder, men ikke Lovens Hovedsynspunkter, bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

I 1ste Stykke, der svarer til Lovens § 1 i Begyndelsen, er udeladt Ordene „der ere Genstand for offentlig Behandling efter nærværende Lov“; idet disse, der passede i Loven af 20. April 1888, nu er min-